

τυγῶν θνητῶν τὰ βέλη του ὁ Ἔρωσ. Ἐζήτουν ἰδίᾳ νὰ πληροφορηθῶ ποῖον ἦτο τὸ ἰδεῶδες τῆς νύμφης, τὴν ὁποῖαν ὁ ἀνὴρ θὰ ἐπεθύμει. Ἄλλ' ἐκείνη προέταξε τὸ ἰδεῶδες τοῦ γαμβροῦ, τὸν ὁποῖον ἡ γυνὴ ἐζήτηει :

Ἐγὼ θέλω ντελήγκανλῆ
καὶ τρυφερὸν ἀγκάλια
νὰ ζώσκειται τὸ ταραπλούς
καὶ ξὺν ἀπᾶν τὴν ὥρα.

Ζητεῖ ἡ γυνὴ ντελήγκανλῆ, ζεστό παλληκάρι, ποῦ νὰ βράζῃ τὸ αἷμά του, καὶ τρυφερὰν ἀγκάλην. Ἀλλὰ δὲν τὸν θέλει υπερήφανόν τινα ἢ πλούσιον ἢ μέγαν. Ἄνὰ ζώσκειται τὸ ταραπλούς, νὰ ζῶνεται τὴν πλατεῖαν ἐκείνην καὶ συκρατοῦσαν τὸ σαλβάριον ζώνην καὶ ξὺν ἀπᾶν τὴν ὥραν, καὶ ἐπὶ τῆς ζώνης αὐτῆς νὰ χύνεται τὸ ὠρολόγιόν του.

Διὰ δὲ τὴν νύμφην :

Τρυγόνᾳ ἄμ' τὸ σπαρέλις ὄσ'
μὲ σύρμαν ἐν ραμμένο
καὶ ἔς τοῦ σπαρέλις τὸ ἀστάρ
τὸνεμά ἄμ' ἐν γραμμένο

τὸ ὁποῖον ἠδύνατό τις νὰ παραφράσῃ εἰς τό :

Τρυγόνᾳ, ἡ ἐσθῆτά σου
μὲ τὸν χρυσὸν ἐρράφῃ
καὶ ἡ ἐσθῆτα ἄπ' ἐντός
τὸνομά μου γράφει.

Κόρη 14, 13, καὶ 12 ἀκόμη ἐτῶν θεωρεῖται ὠριμος εἰς γάμον, κόρη δὲ ὑπερβάσα τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς βαίνει εἰς ὁδὸν γεροντοκόρης. Ἡ παρ' ἡμῶν προῖξ εἶνε ὅλως ἀγνωστος, ἀπεναντίας δὲ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εἰς τοιαύτην εἶνε ὑπερβαρὴς ὁ γαμβρὸς ὡς ἐκ τῶν δώρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσφέρῃ τῇ νύμφῃ. Τῶν γάμων αἰ τελεταὶ σεμναὶ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χορευτικαί. Εἰς χορὸς αὐτῶν, ὁμοιάζων πολὺ πρὸς τὴν τράταν τῶν Μεγαρέων πολὺ ζωηρὸς καὶ πολὺ θεαματικὸς. Ἄλλοτε πολέμικος ὅλως, καθ' ὃν αἱ μάχαιραι πάλλονται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν χορευόντων, οἱ ὁποῖοι σφιγκτότατα κρατοῦμενοι ἐκ τῶν μασχαλῶν καὶ κύκλον σχηματίζοντες ἐκτελοῦσι παντοίας τοῦ σώματος κινήσεις, ἐπίσης θεαματικὰς, ἀλλὰ καὶ ἐπίσης δυσχερεῖς.

Ἴδια μνεῖα πρέπει νὰ γείνη τῆς ποιμενικῆς ζωῆς τῶν παρθένων. Ὀλίγον διαφέρει τῆς παρὰ τοῦ Θεοκρίτου γραφείσης, πλὴν ἐννοεῖται, τῶν ζωηρῶν καὶ ἐλαφρῶν ἐκείνων εἰδυλλίων, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ Δάφνιδος καὶ διὰ τὸ χρηστὸν ἰδίως τοῦ ἦθους, ὅπερ διακρίνει πάντας ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς τοὺς κατοίκους. Ἡ κόρη ὀδηγεῖ ἀγέλην ἐκ πέντε καὶ πλέον δαμαλίδων ἀνὰ τὰ δόση καὶ τοὺς ἀγρούς. Εἰς ἐκάστην ἔδωκε καὶ ἐν ὄνομα, ὅπερ ἐκείνη κἀλῶς ἐνθυμεῖται καὶ ἀκούουσα προφερόμενον σπεύδει πρὸς τὴν καλοῦσαν. Ἐκᾶθῃσεν ἡ ποιμενίς ὑπὸ παχύσιον δένδρον πλέκουσα ἢ ράπτουσα, ἐνῶ αἱ δαμαλίδες τῆς βοσκουσιν ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρας. Καὶ ὅταν τις παρεκκλίνη τῆς

ὁδοῦ τῆς, ἡ βοσκὸς τὴν καλεῖ καὶ ἀκούεται ἡ ἀργυρόχως φωνὴ τῆς.

— Ἐλα ἀν.

— Ἐλά μπί ρ ρ ρ ρ

— Νὰ Περδίκᾳ, νὰ Ζωγραφίᾳ, νὰ Παγιόν, νὰ Περιστερά.

— Ἐλα ἔς τὸ φύλλον.

— Ἐλα ἔς τὸ κοκοῦτσι.

Καὶ οὕτω ἡ μικρὰ ποιμενίς ἀθροίζει καὶ πάλιν τὴν ἀγέλην τῆς καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὸ χωρίον, φωνοῦσα ἐνίοτε εἰς τὴν δυστροποῦσαν :

— Ἐλα νὰ ποδεδίξω σε.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴ κατορθοῦται διὰ μιᾶς λίτρας γεανθράκων. — Κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ ἐν Βασιλεῦσιν καθηγητοῦ Roger ἐν ἐκάστῃ λίτρᾳ γεανθράκων ἐμπεριέχεται δύναμις ἴση πρὸς τὸ ἔργον ἀνθρώπου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· τρεῖς τόνοι ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ ἔργον ἀνθρώπου ἐν διαστήματι εἴκοσιν ἐτῶν, καὶ τέλος ἐν τετραγωνικῶν μίλιον στρώματος γεανθράκων πάχους 4 μόνον ποδῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἔργον ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἐργατῶν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἐργαζομένων. Καταφαίνεται ἀμέσως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπόθεσι σπατάλη δυνάμεως γίνεται καθ' ἐκάστην διὰ τῶν ἐν γῆσει θερμομηχανῶν, λαμβανομένου πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐκ αἰρησιμοποιεῖται κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Hirn μόλις τὰ 0,12 τῆς ὅλης τῶν καταναλισκομένων γεανθράκων δυνάμεως.

Ἡ πρὸς τὸν Βόρειον πόλον ἐκδρομὴ τοῦ δόκτορος Νάνσεν ἀνεβλήθη διὰ τὸ 1893. Τὸ πλοῖον αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ναυπηγεῖται ἐν Ρέκβικ οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Λάρβικ εἶνε ἰδιορρυθμὸς ὅλως κατασκευῆς καὶ στερεότητος ἐκτάκτου. Τῆς ναυπηγήσεως ἐπιστατεῖ ὁ γνωστὸς ἐκ τῆς εἰς τὴν Γροελανδίαν ἐκδρομῆς Ὄθων Σβέρδρουπ, ὅστις καὶ θέλει ὀδηγήσει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον. Ὁ τε δόκτωρ Νάνσεν ὡς καὶ ὁ Σβέρδρουπ ἀρίστα τρέφουσιν ἐλπίδας περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐκδρομῆς αὐτῶν, οὐδαμῶς δὲ ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς ἐπιτυχῆς πορείας τοῦ μικροῦ πλῆν ἰσχυροῦ σκάφους αὐτῶν ἀνὰ μέσον τῶν πάγων. Διὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην κατέβαλε τὸ μὲν κράτος 200,000 κορονῶν, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Ὁσκάρ ὁ II 20,000 καὶ ἄλλοι ἰδιῶται 80,000. Ὁ βραῦνος Ὁσκάρ Δίξων προσέφερεν 6000 κορονῶν πρὸς ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν τοῦ σκάφους. Ζωοτροφία φέρουσι δι' ἐξ ἔτη, ἀν καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐκδρομὴ δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη· ἀπηγορεύθη πᾶν οἰνοπνευματικῶδες ποτὸν, ὡς καὶ ὁ καπνός. Θὰ φέρῃ δὲ μετ' ἑαυτοῦ ἀερόστατον, σκηνὰς καὶ πλοῖα.

Αἱ ἐκ χλωροφορμίου δηλητηριάσεις. Πολλάκις δυστυχήματα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐπενέργειαν τοῦ χλωροφορμίου ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐγγειρομένων. Τὸ χλωροφόρμιον εἶνε ὡς γνωστὸν φάρμακον ἀναισθητικόν, ἀλλὰ τοξικὸν οὐδὲ ὅλως. Ὁ ἐν Βερολίῳ ἰατρός κ. René καταρωθεὶς ν' ἀνακαλύψῃ τὸ αἷτιον τῶν τοιούτων δηλητηριάσεων, ὅπερ εἶνε προϊόντις ἀποσυνθέσεως τοῦ χλωροφορμίου, ὅπερ πάντοτε ὁσονδήποτε καθαρὸν καὶ ἀν' ἡ ἀποσυντίθεται σὺν τῷ χρόνῳ, δέον ὅθιν πρὸ τῆς ἐγγειρήσεως νὰ πιστωταὶ ἡ καθαρότης τοῦ χλωροφορμίου, εἴτε νὰ λαμβάνεται τούτο ἐκᾶστοτε καθαρὸν διὰ κρυσταλλώσεως ἐν πάγῳ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Raoul Pictet ὅτε ἀποχωρίζονται τὰ τὴν παράλυσιν τῆς καρδίας ἐπιφέροντα προϊόντα ἀποσυνθέσεως. Ἡ καθαρότης τοῦ χλωροφορμίου πιστοῦται διὰ πολλῶν χημικῶν ἀντιδράσεων σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὴν ἀπλουστέραν, καθ' ἣν καθαρὸν χλωροφόρμιον δέον νὰ καταδύηται ἐν ὕδατι χωρὶς νὰ παράγῃ τι θόλωμα.